

TRUYỆN NGẮN TRĂM CHỮ

Steven N.

ĐẬU

Đậu có tâm hướng Phật nhưng tiếc thay lớn lên trong gia đình không có tín tâm. Có lần Đậu hỏi bạn:

- Nghe nói đạo Phật từ bi - trí tuệ lắm; sao mấy ông hoà thượng đánh đấm ào ào rồi vì môn phái, bảo bối... truy sát như cuồng phong?

Người bạn cười to:

- Đây là sản phẩm kiếm hiệp, phim bộ của Tàu. Đạo Phật nào phải vậy!

Đậu lại nói:

- Nếu vậy thì thưa họ tội vu khống.

- Đạo Phật từ bi - trí tuệ mà, chỉ lưu ý người về hậu quả họ làm thôi!

Đậu nghe xong có vẻ rất thích thú.

BẢN TÁNH KHÓ THAY

Mặc áo gấm về làng cũ ăn chơi vung vít, nổ búa xua. Người làng có kẻ lác mắt nhưng cũng có người cười ruồi:

- Chắc tụi này sanh gần kho đạn Long Bình?

Ngày trở lại mang theo bao nhiêu thịt thà, cá mắm rồi còn cả vàng mã nữa. Hải quan chặn lại phạt và đưa ra tòa tội buôn tiền giả. Thế là phải bỏ tiền mượn thầy cãi biện hộ cho may mà thoát tội. Anh lảng giềng hay chuyện chép miệng:

- Giang sơn dễ đổi, bản tánh khó thay!

EM LÀ CỦA ANH

Họ yêu nhau nhưng thường gây gổ vì chàng quảng giao, thích vui vẻ, trêu đùa... nên nàng ghen và cho rằng chàng không thật lòng. Ngày kia nàng bệnh, vào viện thì bác sĩ bảo suy thận cần thay gấp. Chàng hay tin bèn hiến cho nàng và bảo mọi người giữ kín chuyện. Không thấy chàng đến. Nàng giận quyết định chia tay, đến nước này mọi người bèn nói ra sự thật. Ngày xuất viện nàng tìm đến chàng:

- Cảm ơn anh không biết sao cho đủ, em nguyện suốt đời theo anh.

Chàng ôm lấy thì thăm:

- Em là của anh.

KHI TIỀN LÊN TIẾNG

Rừng xanh đến mùa chọn minh chủ. Cư dân rừng chia hai phe theo Voi và Lừa. Lừa bảo:

- Nếu tôi là lâm chủ, tôi sẽ giảm thuế, bảo vệ dân ngụ cư, chăm lo sức khoẻ...

Voi thì ngược lại, cậy mình nhiều tiền, ăn nói hồ đồ, ngạo mạn:

- Nếu tôi là lâm chủ, tôi sẽ rào rừng, đuổi dân ngụ cư, bỏ mọi sự bảo hộ...

Dân rừng già giận dữ tẩy chay, ấy thế mà cũng có không ít kẻ ủng hộ Voi ta. Bác cú già thông thái lắc đầu:

- Khi tiền lên tiếng thì lẽ phải im lặng.

CÒN MAY LẮM ĐẤY

Sau buổi yến tiệc linh đình, quan gia no say chúc tụng hỉ hả. Trong cơn phấn kích bèn hạ chiếu:

- Từ nay cấm thâm lạm công quỹ, cấm những nhiễu quốc dân.

Tuần sau quận công Thanh Bạch dâng sớ kèm chứng cứ tố bọn xà xẻo của công, hoạnh hoệ lương dân... Nào ngờ triều đình cắt hết chức tước, bổng lộc đuổi về vườn vì tội: bôi xấu triều đình, chia rẽ nội bộ...

Đồng liêu ghé nhà thăm an ủi:

- Ngài chỉ nghe lời nói mà không nhìn hành động, còn chỗ để đội nón là may lắm đấy!

PHẢN BỘI HAY VONG ÂN

Môn nhân của ngũ bang hợp, nhiều tiếng nói gay gắt:

- Con gái A Đậu lấy chồng ngoại chủng lại còn truyền mật nghệ cho ngoại nhân, tội phản bội phải tính sao?

A Đậu từ tốn nhưng cương quyết:

- Con gái lấy chồng vì duyên phận. Ngộ không cảm được! Đất này cứ mang chúng ta bao đời, đâu có truyền mật nghệ cũng có gì quá đáng! Các hạ xem thử có phải quá vong ân chăng?

Môn nhân ngũ bang im lặng không nói vào đâu được nhưng A Đậu là tay khôn ngoan biết trước, bèn gỡ bí:

- Ngộ cố tiệc rượu tạ tội chiều nay, xin mời các hạ hoan hỷ cho.

Tiếng vỗ tay đồng thuận.

CÓ ÍCH ĐẤY CHỨ

Vườn xuân ngào ngạt hương. Mận, đào... cùng trăm hoa đua nở, bướm ong dập dìu. Bọn ruồi nhặng sanh lòng đố kỵ buông lời dèm pha:

- Vô tích sự!

Cuối mùa trái chín mọng cành, nhiều quả muối quá rụng đầy gốc. Ruồi nhặng bu vào tranh ăn lại xí phần hơn thua đánh nhau nhặng xỉ cả lên. Mận nhìn đào cười:

- Vô tích sự nhưng xem ra có ích đấy chứ!

STEVEN N
Georgia, April 2016